

Högt steg jublet och samfällt uppstämades: "Kung Carl den unge hjälte." Stud. Eilert Sundt från Christiania föreslog i få ord en skål för Island. Hvarje skål beledsagades utom sång af 8 kanonskott; men skålen för konungen med 28. Under tiden skedde utdelning af verser, författade af Lilja och A. J. Afzelius samt ett latinskt carmen af E. H. Mellin.

Herr Liljas versar lyda sålunda:

"Väl går solen upp ur östervågor
med sin glöd och sina strålar prakt,
sätter vår och sommar uti lågor,
lifvar norden med sin gudamakt,
men deröfver tränga tusen röster
fram till oss ur barbariets natt:
mellan vesterns ocean och öster
nordens land som skiljemur är satt.

Låt oss troget våra berg bevaka,
detta fäste i vår fria nord!
När de fege sina kedjor skaka,
strålar ljuset på vår fosterjord.
Endast genom enhet vi oss trygga
emot våldets och förtryckets band,
och blott bröder kunna bo och bygga
här i sagans sköna hjelteland.

Kommer stormen än på vreda vingar
någon gång som förr mot fjellens kust,
bor här ock en stridens örn, som svingar
ut till rof med segerkraft och lust.
Våra fäders bragder låt oss höra,
hvilken storhet bor väl ej deri!
Så skall enhet oss till seger föra,
fri var norden som den jemt skall bli.

Klappar mödan med betryckta händer
på vår port och gästar oss igen,
fins ju i vårt bröst en kraft, som sänder
tröst i nöden, som besegrar den;
och blir mångt folkets hopp besviket,
som vi älskat, som vi brunnit för,
snart med dagens tecken genom riket
ljusets drott sin eriksgata gör.

Det är denna tro, som helsar Eder,
räcker Er sin varma hand i dag